

[Christophersen.]

gøre én betænkelig, og det må vel derfor tilkomme forslagsstillerne nærmere at sandsynliggøre, hvordan man skal finansiere denne ordning. Kristeligt folkepartis forslag indebærer vel en udgift på 500-600 mill. kr. på årsbasis. Centrum-demokraternes, som skatteministeren har sagt, på op i nærheden af 1 mia kr. Det er jo ikke en lille opgave, der her ligger.

Så kunne man til gengæld — og det vil jeg sige til sidst — se på sagen fra et helt andet synspunkt, og det er det synspunkt, mit parti nok lægger mest vægt på. Man kunne spørge sig selv, om ikke det var mere fornuftigt og mere økonomisk simpelt hen at prøve at begrænse antallet af de opgaver, som man pålægger virksomhederne; i stedet for at skulle bruge betydelige beløb på at udbetale godtgørelser, var det så ikke en meget bedre idé simpelt hen at indskrænke de arbejdsopgaver, man pålægger virksomhederne? Jeg kan da her til oplysning sige, at venstre har til hensigt nu at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning om overførsel af opkrævelsen af kildeskat og indsendelse af kildeskat til banker og sparekasser. Det mener vi må kunne gennemføres netop med den virkning, at man helt fjerner administrationen af kildeskatten fra virksomhederne, fra de selvstændigt erhvervsdrivende.

Men på baggrund af det, som jeg her har nævnt, og også på baggrund af det sidste, er vi rede til i skatte- og afgiftsudvalget at gå fordomsfrit ind i en drøftelse af, hvordan vi klarer det problem, som jo helt ubetvivleligt er stort for mange virksomheder.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er enig med forslagsstillerne i, at der er et meget stort problem for disse erhvervsdrivende, vel nok størst for de mindre erhvervsdrivende, som også venstres ordfører har givet udtryk for. Men jeg må sige, at de to forslag, som er fremsat her af centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, efter fremskridtspartiets mening er to overordentlig dårlige forslag. Det ene forslag er lidt dårligere end det andet, men ingen af dem er anvendelige til det formål. Jeg synes egentlig også, det er en besynderlig facon, som nogle partier her i folketinget har at opføre sig på. Først vedtager man et

væld af lovgivning, som pålægger befolkningen en bunke administrationsarbejde. Når befolkningen så har protesteret længe nok, falder de samme partier oven i hinanden for at komme først med forslag om ændringer af dem. Med normal sund sans skulle man tro, at det var forslag, som ville ophæve nogle af de byrder og det hoveriarbejde, man havde pålagt erhvervslivet, men som så mange andre gange konstaterer man, at sans for praktisk logik beskæftiger man sig ikke med her i huset. Derimod fremsætter man et forslag, som for kristeligt folkepartis vedkommende vil koste 1/2 mia kr., for centrumdemokraternes 1 mia kr. foruden al den administration, det vil give. Denne gang er det ganske vist staten, der skal betale administrationsarbejdet. Jeg synes, det er kejserens nye klæder.

Hvem er det, der skal betale det provenutab? Det er jo de borgere, som I nu vil hjælpe, der selv skal betale for det. Jeg synes ikke, det er en måde at behandle et trængt erhvervsliv på. Der er kun én eneste løsning, hvis man vil hjælpe dem — og den vil fremskridtspartiet meget gerne være med til at arbejde for — og det er at afskaffe ATP-ordningen, afskaffe indkomstskatten og nedlægge Danmarks Statistik, ligesom man skulle afskaffe kapitalvindingskatten. Hvis man havde foreslået noget i den retning, havde vi meget gerne medvirket. Vi føler ikke, at nogen af de to forslag overhovedet vil hjælpe noget som helst på de problemer.

Må jeg så til sidst sige, at centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti har givet udtryk for, hvilken hensigt de har med forslaget; det konservative folkeparti har fremsat et forslag med den samme hensigt; venstres ordfører har lige her bekendtgjort, at venstre nu vil fremsætte et forslag, som går i den retning; fremskridtspartiet vil gerne hjælpe til med hensigten. Hvis vi så kan få noget i retning af det, venstres og det konservative folkepartis forslag indebærer, kan man være sikker på, fremskridtspartiet gerne vil hjælpe, og så er flertallet jo ikke langt væk. Lad os så håbe på, at det flertal kan manifestere sig, sådan at det erhvervsliv, vi alle sammen gerne vil hjælpe, også bliver hjulpet, men på en rimelig måde, og ikke ved at man stikker det blå i øjnene.